

Wet zorg en dwang:

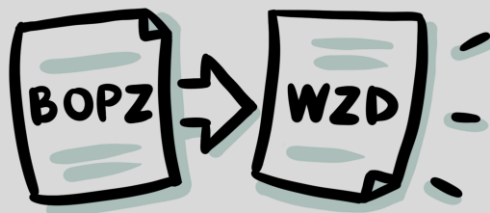
Vrijwillige zorg, tenzij...

Behandeling en ondersteuning bij
wonen, werken, leren en vrije tijd

Veranderde wetgeving

Op 1 januari 2020 vervangt de Wet zorg en dwang (Wzd) de Wet Bopz. De Wzd sluit beter aan bij de zorg voor mensen met dementie of een verstandelijke beperking, waardoor hun rechtspositie beter beschermd wordt.

Doelgroep Wzd

- Mensen met een verstandelijke beperking óf een psychogeriatrische aandoening mét Wlz indicatiebesluit óf een verklaring van een arts
- Mensen met aanspraak op forensische zorg die wonen in een Wzd accommodatie
- Mensen met niet aangeboren hersenletsel, Korsakov of Huntington die dezelfde gedragsproblemen en regieverlies ervaren als mensen met dementie of een verstandelijke beperking, die vergelijkbare zorg ontvangen in een zorginstelling.

Waar is de Wzd van toepassing?

De Wzd is cliëntvolgend en kan op meerdere plekken gelden. De wet geldt voor mensen die:

- In een instelling wonen
- Thuis wonen
- Gebruik maken van logeeropvang/kleinschalige opvang/dagbesteding/dagbehandeling

Even voorstellen...

 Cliënt	 Cliëntvertegenwoordiger
 Zorgverlener	 Cliënten- vertrouwenspersoon
 Zorgverantwoordelijke	 Wzd-functionaris
 Externe deskundige	 Klachtencommissie

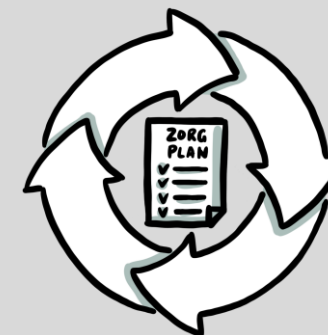
Zorgplan

De Wzd stelt eisen aan het maken van afspraken over zorg in een zorgplan. Het verlenen van zorg vindt plaats op basis van het zorgplan. Deze zorg moet zoveel mogelijk aansluiten bij de zorgbehoefte van de cliënt. Het uitgangspunt van de Wzd is dat onvrijwillige zorg daarbij niet wordt toegepast, tenzij het niet anders kan.

Zorgplancyclus

De Wzd regelt de zorgplancyclus:

- Het eerste zorgplan wordt binnen 6 weken na aanvang zorg vastgesteld.
- De eerste evaluatie vindt binnen 4 weken na vaststelling plaats.
- Het zorgplan moet daarna in ieder geval iedere 6 maanden worden geëvalueerd.

Wils(on)bekwaamheid

Soms kunnen mensen met dementie of een verstandelijke beperking onvoldoende (meer) zelf inschatten wat goed voor hen is. Iemand is wilsbekwaam, behalve als er is vastgesteld dat hij wilsonbekwaam ter zake is voor een beslissing.

Als iemand wilsonbekwaam is, dan neemt de (wettelijk) vertegenwoordiger de beslissing over de zorg. Bijvoorbeeld een mentor, ouder, partner of broer. Als er geen wettelijk vertegenwoordiger is, dan moet de zorgaanbieder stappen ondernemen voor het benoemen van een mentor.

